

International Journal of Sanskrit Research

अनन्ता

ISSN: 2394-7519
IJSR 2019; 5(2): 31-34
© 2019 IJSR
www.anantaajournal.com
Received: 11-01-2019
Accepted: 13-02-2019

रेखा रानी

संस्कृत शोधच्छात्रा, तेलुगु &
प्राच्यभाषाविभागः,
आचार्यनागार्जुनविश्वविद्यालयः,
नागार्जुननगरम्, आन्ध्रप्रदेशः

“शोधपत्रसारांशः” “श्रीरामकीर्तिमहाकाव्ये अङ्गीरसः”

रेखा रानी

प्रस्तावना:-

संस्कृतसाहित्ये विंशे एकविंशे च शताब्दे लब्धप्रतिष्ठानां महाकवीनां मध्ये प्रथमगणयाः तत्रभवन्तः श्रीमन्तः डॉ० सत्यव्रतशास्त्रिवर्याः समुल्लसन्ति । संस्कृतसाहित्ये इदं प्रथमतया “ज्ञानपीठ” पुरस्कारेण पुरस्कृताः श्रीमन्तः सत्यव्रतशास्त्रिमहोदयाः आधुनिकसंस्कृतसाहित्ये विशिष्टस्थानं लभन्ते । श्रीमन्तः सत्यव्रतशास्त्रिणः “विद्यावाचस्पतिः”, “विद्यामार्तण्डः”, “महामहोपाध्याय”, “पद्मभूषण” प्रभृतिभिः उपाधिभिः विभूषिताः विलसन्ति ।

“भूमनादीप्यत योऽधिपण्डितसभं सामान्यपद्मश्रिया
पश्चात्तस्य बभाविदम्प्रथमतापि ज्ञानपीठेऽमले ।
सोऽयं सम्प्रति पद्मभूषणकरः स्वैरं चकास्ति ध्रुवम्
प्रेक्षावच्चरमोऽभिरामचरितः शास्त्री स सत्यव्रतः ॥”^१इति।

१) श्रीरामकीर्तिमहाकाव्यम्, आमुखम्, पृ. सं.- ३

श्रीमन्तः सत्यव्रतशास्त्रिणः थाइदेशस्य कस्मिंश्चित् विश्वविद्यालये कञ्चित् कालं यावत् Visiting Professor रूपेण कार्यमकुर्वन् । तदा थाइदेशे परम्परारूपेण श्रूयमाणा रामकथा श्रीरामकीर्तिमहाकाव्यस्य कथावस्तुरूपेण स्वीचकार ।

“यावत् स्थास्यन्ति गिरयः सरितश्च महीतले ।
तावद् रामायणकथा लोकेषु प्रचरिष्यति ॥” २

इत्यनेन श्लोकेन वाल्मीकिमहर्षिः रामकथायाः विश्वव्यापकत्वं निर्दिशति ।

Correspondence

रेखा रानी

संस्कृत शोधच्छात्रा,
तेलुगु & प्राच्यभाषाविभागः,
आचार्यनागार्जुनविश्वविद्यालयः,
नागार्जुननगरम्, आन्ध्रप्रदेशः

श्रीरामकीर्तिमहाकाव्ये अङ्गी रसः -
श्रीरामकीर्तिमहाकाव्ये पञ्चविंशतिः सर्गाः सन्ति ।
अस्मिन्
महाकाव्ये अन्ये रसाः अपि सन्ति परम् अङ्गी
रसस्तु वीरः अस्ति ।
सर्वप्रथमं रसस्वरूपं निरूपयिष्यामः।
विश्वनाथकविराजः साहित्यदर्पणे रसस्वरूपस्य
वर्णनम् इत्थं कृतवान् -

“रस एवात्मा साररूपतया जीवनाधायको यस्य ।
तेन विना तस्य काव्यत्वानङ्गीकारात् ॥”३ |इति|

अर्थात् रस एव काव्यस्य आत्मा अस्ति । अथ वीरो
नामोत्तमप्रकृतिरुत्साहात्मकः । अस्य वर्णः गौरः,
देवता च महेन्द्रदेवः अस्ति ।

- २) वाल्मीकिरामायणम्, बालकाण्डः, द्वि.सं., श्लो.
सं. - ३६
३) आचार्यविश्वनाथः, साहित्यदर्पणः,
तृतीयपरिच्छेदः

भरतमुनिः स्वकीयनाट्यशास्त्रे वीररसस्य विषये
आह-

“उत्साहाध्यवसायादविषादित्वादविस्मयमोहात् ।
विविधादर्थविशेषाद्वीररसो नाम सम्भवति ॥” ४

“दानवीरं धर्मवीरं युद्धवीरं तथैव च।
रसं वीरमपि प्राह ब्रह्मा त्रिविधमेव हि ॥” ५

श्रीरामकीर्तिमहाकाव्यस्य चतुर्थे सर्गे सीतास्वयंवरे
यदा एकोऽपि राजकुमारः धनुर्ज्यारोपणाय समर्थः
नाऽभवत् तदा श्रीरामः लीलया तद् दिव्यधनुषम्
उत्थापितवान् ।

“उत्थापयामास धनुः प्रवीरः

शर्वं गरीयो ननु हेलयैव ।
उत्थापने तच्च बभूव भग्नं
स सीतया चापि वृतो बभूव ॥” ६

श्रीरामकीर्तिमहाकाव्यस्य अष्टमे सर्गे शापवशात्
दरभिनामकः महिषः स्वपितरं युद्धे निहत्य,
गर्वोन्मत्तः सन् सः बालिनं युद्धाय आहूतवान् ।
तयोर्मध्ये घोरतरः संग्रामः अभवत् ।

- ४) भरतमुनिः, नाट्यशास्त्रम्, षष्ठः अध्यायः,
श्लो.सं. - ६७
५) भरतमुनिः, नाट्यशास्त्रम्, षष्ठः
अध्यायः, श्लो.सं.- ७९
६) श्रीसत्यव्रतशास्त्री,
श्रीरामकीर्तिमहाकाव्यम्, चतुर्थः सर्गः, श्लो.सं.- ५८

“अत्रान्तरेऽभून्निहतो नियुद्धे
श्रीवाल्लिनाऽसौ महिषा दुरात्मा ।
प्रवाहिता यस्य बभूव कायाद्
रक्तस्य धाराऽगुरुनिम्नगेव ॥” ७

अस्मिन् युद्धे बालिना दुरात्मा महिषः हतः ।
त्रयोदशसर्गे रामान्वेषणतत्परः हनूमान् पाताललोकं
गच्छति स्म । तत्र मत्स्यानुः सरसः अन्तः गच्छन्तं
हनूमन्तं प्रतिरुणद्धि स्म । तयोर्मध्ये भीषणः संग्रामः
प्राचलत् ।

“रुद्धे कपो वीरवरेण तेन
भयङ्करं युद्धमभूत्प्रवृत्तम् ।
शौर्यं च वीर्यं च पराक्रमश्च
यत्रोभयोश्चित्रमिवाविरासन् ॥” ८

मत्स्यानुः हनूमान्सुवर्णमत्स्यायाः पुत्रः आसीत् ।
हनूमान् तं बालं प्रावोचत् - “इदं प्रथमतया त्वामेव
पश्यामि येन मम कठिनप्रहाराः सोढा इति ।”
हनूमतः वचनं श्रुत्वा सः बालः मच्छानुः हसन्

एवमभाषत- “अहं वायुनन्दनस्य हनूमतः पुत्रोऽस्मि ।
राक्षसराजस्य रावणस्य पुत्री सुवर्णमत्स्या मम
जननी । एवं वायुदेवस्य, रावणस्य च भीषणशक्तिः
मयि विद्यमाने स्तः ।” इति ।

७) श्रीसत्यव्रतशास्त्री, श्रीरामकीर्तिमहाकाव्यम्,
अष्टमसर्गः, श्लो. सं. - १८

८) श्रीसत्यव्रतशास्त्री, श्रीरामकीर्तिमहाकाव्यम्,
त्रयोदशसर्गः, श्लो. सं. - ३६

त्रयोदशसर्गे हनूमान् मार्गे आगताः बाधाः पारयित्वा
अग्रे गच्छति स्म । ततःअग्रे गच्छति हनुमति
कश्चन मशकराशिःहनूमन्तं परितःस्थितः आसीत् ।
वानरवीरः हनूमान् अत्यल्पे समये मशकसमूहान्
पाणौ गृहीत्वा निष्पीडितवान् ।

“शतं सहस्रं मशकावलेर्द्राक्
पाणौ गृहीत्वा स विनिष्पिपेष ।
अल्पेन कालेन च वातवत्सो
घनावतीं वात इवाच्छिनत्ताम् ॥” ९

अन्ते धीमान् वीर्यवांश्च हनूमान् अत्यल्पे समये एव
पाताललोकं प्राप्तवान् । तत्र
हनूमत्पातालराज्ययोर्मध्ये घोरतरः संग्रामः प्रावर्तत ।

“दण्डादण्डि मुष्टीमुष्टि दन्तादन्ति कचाकचि ।
हनुमन्मैयराबो तौ न्ययुद्ध्येतां परस्परम् ॥” १०

वानरवीरः आज्ञनेयः क्षणकाले एव मुष्टिभिः
मैयराबस्य आत्मानं निष्पीडितवान् । सद्यः मैयराबः
विगतचेतनो भूत्वा भूमौ न्यपतत् । एवं कपिश्रेष्ठः
हनूमान् मैयराबं हत्वा श्रीरामं च ततः विमुच्य
सन्तुष्टान्तरङ्गः रामेण सह समुद्रतीरगतं शिविरं
प्रत्यागच्छत् ।

९) श्रीसत्यव्रतशास्त्री, श्रीरामकीर्तिमहाकाव्यम्,
चतुर्दशसर्गः, श्लो. सं. - १०

१०) श्रीसत्यव्रतशास्त्री, श्रीरामकीर्तिमहाकाव्यम्,
चतुर्दशसर्गः, श्लो. सं. - ६६

उपसंहारः -

यद्यपि अस्मिन् महाकाव्ये क्वचित् शृङ्गाररसः,
क्वचित् करुणरसः, क्वचित् रौद्ररसश्च दृग्गोचरी
भवति तथापि वीररसः एव प्रधानरसः अस्ति ।
वीररसेऽपि ‘युद्धवीरः’ एव मुख्यतया दृश्यते । यथा
सप्तदशसर्गे -

“रावणो बध्यकोटित्वं जगाम परमास्त्रवित् ।
अहन्यत् च तीक्ष्णाग्रैः शरैः रामाभिवर्षितैः ॥ “११

श्रीरामेण रावणः वधार्हः भवति ।

अष्टादशसर्गे रावणस्य मित्रं महीपाल देवासुरः
रावणस्य परलोकगतं सर्वं वृत्तान्तं ज्ञात्वा विभीषणं
निहत्य रावणेन सह स्थितां मैत्रीं प्रकटयितुमिच्छति
स्म । विभीषणस्य रक्षणार्थं श्रीरामः हनूमान् प्रेषयति
स्म । किञ्चित् समयानन्तरं लङ्कापुरीं प्राप्य सः
कपिवीरः महीपालदेवासुरं द्वन्द्वयुद्धाय आहूतवान् ।
परं महीपालदेवासुरः स्ववचनैः कपिवीरस्य परिहासं
कुर्वन् कथयति स्म यत् -“यद्यहं त्वया वानरेण सह
द्वन्द्व युद्धं कुर्याम् तर्हि अहं परिहासभाजनं
भविष्यामि । असुरेन्द्रेण सह कपेः द्वन्द्वयुद्धं कथं
शोभनं स्यात् । ”

राक्षसराजस्य निष्ठुरं वचनं श्रुत्वा वानरवीरः एवं प्राह
-“नैव जात्याऽस्ति कश्चिद् बली वाऽबली वा ।
द्वन्द्वयुद्धे आवयोः पराक्रमस्य सत्यपरीक्षा भवति
।”

“विदीर्णमात्रे तदुरस्यपासुः
पपात भूमौ दशकण्ठमित्रं ।
साध्ये च सिद्धिं समवाप्य वीरः
स्वधाम धीरो हनुमाञ्जगाम ॥” १२

आञ्जनेयः रावणस्य मित्रस्य उरः विदीर्य तं भूमौ
पातयामास | समाधिगतकार्यसिद्धिः हनूमान्
स्वप्रदेशम् आगच्छत् |

११) श्रीसत्यव्रतशास्त्री, श्रीरामकीर्तिमहाकाव्यम्,
सप्तदशसर्गः, श्लो.सं.-५८

१२) श्रीसत्यव्रतशास्त्री, श्रीरामकीर्तिमहाकाव्यम्,
अष्टादशसर्गः, श्लो.सं.-३३

उपयुक्तग्रन्थसूची:

रामायणम्:- गीता प्रेस

नाट्यशास्त्रम्:- चौखंबा सुरभारती प्रकाशन वाराणसी

साहित्यदर्पणः:- मोतीलाल बनारसीदास

श्रीरामकीर्तिमहाकाव्यम्:- श्री वेंकटेश्वर वैदिक
यूनिवर्सिटी, तिरुपति, ए. पी.